

Ikki EIN „yvirtøka“ H. M. Eidesgaard men stigvís „avreiðing“ til áminningar

SUM ØLLUM KUNNUGT ER IKKI EITT AV LYFTUM
SJÁLSTÝRISLANDSTÝRI SINS UM YVIRTØKUR FRAMT
ENN — TVORTURIMÓTI HAVA AÐUR ÁGRYTNIR YVIR-
TØKUMENN ATKVOTT IMÓTI ØLLUM YVIRTØKUM

Danir yvirtaka

Á einum sinni undir hesum stýrinum hava teir sokallaðu »sjálv-
stýrisflokkarnir« latið danir »yvirtikið« meira av sjúkráhúsu-
reiðslunum — og nú hava teir gjørt tað sama á øðrum sinni

»YVIRTØKUR« — MEN SKEIVA VEGIN

At teir sokallaðu »sjálvstýris-
flokkarnir« føra ein margtáttligan
»sjálvstýrispolitikk« er einki loynd
armál — men at teir beinleiðis seta

ferð á daniser-
gina, er kanska
ikkí kent fyri
hvørjum manni.
Tá seinasta lands-
stýri fekk í lag ta
skipan, at danski
ríkisskassin skuldi
gjalda 55 pst. av
læraralønnum og
landskassin 45 pst., leikaðu and-

75 ár

I dag 30. mars fyllir Jógvan S.
Joensen Næs — Jógvan í Pállshúsi
í Skúvoy 75 ár.

Hann er í lotuni staddur í Havn
— heldur fri hjá dótrini, ið er bú-
sett har. Og einki er at ivast í, at
tey verða mong av ætt og vinum,
ið ganga inn á gólv, at geva hon-
um vælmeint handatak.

75 ár eru ikki 75 dagar, sum tik-
ið verður til, 9 ára gamall misti
Jógvan faðir, hann gekk burtur á
Skúvoyarfjørði sjálvur niggjundi, á

støðflokknir — fólkaflokkurin
og tjóveldisflokkurin — púra ørir.

Hetta var danisering av versta
slag! Teir ryggbrutu føroyingar!
Teir vildu drepa føroyingin í Fø-

Fáur man nú gera sær hugmynd
um, hvat tað týddi, at verða faðir-
loysingur tá í tíðini, fyri 75 árum
síðani.

14 ára gamall fór hann til skips
og søkti síðani sjógvinn, til hann av
tilvild — illari tilvild, fór at
handla. Sonurin, Jóannes, ið hevði
byrjað handil í Skúvoy, bráðdoyði
19 ára gamall, og har var einki
annað at gera hjá Jógvani uttan at
halda handilin gangandi. Tað hava
síðani hann og konan, Elsebeth
Kjristina — Tina, sum hon vanliga
verður nevnd, tikist við, til tey nú
í ár lögdu frá sær.

Aðra dótrina mistu tey tá hon
var komin í fagraða blóma. Jú,
Jógvan og Tina kunnu av sonnum
siga: »Tann sum míni fótspor stig-
ur, hann lær ikki alla stund.«

Men tú sært tað ikki á teimum.
Tvortur imóti, tað er mong hugna-
lig lota at minnast aftur á inni í
Pállshúsi. Eg hugsu at tað man
kennast undarligt, at ganga ígjøgnum
um tónið, og ikki kunna detta inn
á gólv.

oyum! Dam var landsstýrissvikjari
av versta slag!

Nú hava teir og teirra neyðars-
ligu málagn gákin saman. Nú er
eingin Dam og einki »sambands-
landsstýri« at skylda upp á. Nú
eru tað teir sjálvir, ið danisera
— hitt láttliga »sjálvstýrislands-
stýrið«, ið biður danir gjalda teirra
»sjálvstýrispolitikk« — biður dan
ir átaka sær størri gjald av t. d.
sjúkráhúsuveiðslunum. Jú, skemt-
iligrir eru teir »sjálvstýrismenn-
inir« — til láters fyrri øllum Fø-
roya fólki!

Soleiðis seta teir í verk hitt lov-
prisaða »sjálvstýrið«! Soleiðis svikja
teir upp í 60 ára gomul »sjálvstýr-
islyfti«!

»Stigvís danisering« tað var alt!

Til lukku Jógvan og takk fyri
farnar dagar!

Væl verðið tykkum báðum.

Vinur.

Haldið Sosialin!

SKULA TIT BRÚKA BIL

persónkoyring ella skúla-
koyring, so snarið tlf. 3456

Alexander Dalfoss

Faroe Airways

Sørvág 103

Aprilmánaði nærkast,
so nú fer tíðin skjótt at vera úti
fyri at kunna luttaka í
teknikappingini

Tey tekna øll -

Tekningarnar skula vera stílaðar

FØROYA BANKI, Tórshavn

Seinasta mikukvöld komu deyðs-
boðini av Hans Mariusi, ikki ó-
vantað, tí tey seinastu 2 árinu hevði
hann verið álvarsama sjúkur.

Hans Marius var borin í heim í
Oyndarfirði hin 21. september 1887.
Foreldrin vóru Elisabeth, f. Ju-
stinussen, ættað av Glyvrum, og
Andreas, ættaður av Eiði. Pápin
var fyrsti lærarin í bygdini; barna-
heimið var eitt mentað, kristið
heim, og Hans Marius vaks upp í
góðum og tryggum korum í eini
tíð, sum hóast hon var merkt av
strevi og stríði, so álikavæl var
friðarlig, har fólk høvdu stundir
at liva og eisini at rætta hvørjum
øðrum eina hjálpanði hond, tá ið
ástóð.

Sum hjá teimum flestu dreing-
um her á landi stóð hugur Hans
Mariussar til sjógvinn; men eftir
pápans ynski fór hann á lærara-
skúla, frammanundan hevði hann
gingið í realskúlan og eisini verið
2 vetrar í Føgrulið. Í 1908 tók
hann lærarapróg, og var so vikarur
ymastaðni t. d. 1 ár í Funningi;
nøkur ár var hann til skips, men
hin 1. oktober 1919 varð hann settur
lærari í Oyndarfirði, og varð
hann í starvinum til hann fall fyri
aldursmarkinum 1952. Nú kom
hann at virka í sama skúla sum

pápin og at buggja í barndómsheimi
sinum, »í Skúlanum«.

Sum lærari var hann framúr.
Hann hevði alt tilfarið í sær til
ein slíkan. Kærleika til børnini,
ynski, at tey skuldu útbúgvast so
væl sum gjørligt, og hann fylgdi
teimum eisini, aftaná tey vóru
vaksin, og tey á sín hátt vóru ógvu
liga góð við hann, tað visti seg í
teimum nógvu vitjanum, hann fekk
av teimum. Har afturat komu skalda
gávur hansara honum til hjálpar.
Tað vóru ikki keðiligrir skúladagar,
nei, hann dugdi at fortelja og greiða
frá, so børnini upplivdu alt, og tá
hann so tók fjóllina, og tónleikur
og sangur ljómaðu í teirri lágu
stovuni, tá varð hátið, sum gjordi,
at næmingarnir lyftust upp í eina
hægri tilveru. Og álikavæl var
Hans Marius nettuppi maðurin, sum
sá ævintýrið og undrið í gerandis-
degnum. Tað bera øll skaldaverk
hansara boð um. Hann var prosa-
skald okkara, sum elskaði menn-
iskjuna og náttúruna og ikki minst
heimbygdina, og sum altíð sá tað
besta í øllum. Og líkasum høvuds-
persónurin í ævintýrunum og teim-
um góðu skaldsøgunum, — ofta
aftaná liðing og sakn — fær hana,
hann elskar, soleiðis gekk tað
eisini Hans Mariusi. Í 1939 giftist
(Framhald á 4. síðu)

Tær 61 miljónirnar

TÁ UPPSKOTIÐ TIL FIGGJARLÓGINA VAR TIL AÐRU
VIÐGERÐ Á TINGI, HELT P. M. DAM HESA RØÐU:

Nú eru 4 ár farin, ella ið
hvussu er eru 4 figgjarlógir lagd
ar aftur um bak, síðan sjálv-
stýrislandsstýrið tók við.

Hesir flokkar kærdur seg Fø-
roya fólks vegna, tá ið teir søtu
í andstöðu, kærdur seg og lamdu
við veingjunum, so tað var ein
onkur í at siggja, kærdur seg
yvir, at figgjarlógin skuldi

bólga skilaleyst undir seinasta
landsstýri. Hin seinasta undir
landsstýrinum, sum fór, var um
28—30 milliónur. Og hvat er so
figgjarlógin í dag undir flokk-
unum, ið kærdur seg so sáran,
at fjóllini grótu, alt græt, sum
var undan kavi av hesum klett-
um?

Skuldi ein trúð teimum sum
teir mirakulmakarar, teir góvu
seg út at vera, og sum teir lov-
aðu fólk, at teir so sanniliga
vildu prógva, at teir vildu eisini
verða, so vildi henda bólgan
av figgjarlógini halda uppat,
um bara teir komu til.

Hvør flokkurin segði seg at
hava sitt medisínið.

Hin minsti í samgonguni visti
á seg sjálvan. Hansara og hans-
ara starvliga initiativ vildi
sleppa landinum undan øllum
útreiðslum, ið høvdu fingið
figgjarlógina av bólgna.

Har skulu tit siggja!
Slík var stóðan, ið sømir ein-

um reystmenn!

Men hvat varð so av hesi
reystmannastøðu hesi 4 árin?

Tað var ikki so galið, at hon
bólgaði við stundigni sum
ongatið á tí ókinum, sum hann
spældi reystmenn?

Ein annar partur av samgong
uni skuldi klára alla bólgan
við rentufrium láni. Ja, hesi lán
skuldu so sanniliga kunna fáast
avdráttarfrí.

Hetta var vísdómurin mikli!
Framúrskarandi!

Tað skiltu øll, at kundi land-
ið fáa so nógv av rentu- og
(Framhald á 3. síðu)

Samkoma

Suðurstreymoyar Javnaðar-
felag hevur samkomu í losju-
húsinum (niðara lón) leygar-
kvöldið 2. apríl kl. 20.00.

Sýndur verður hin áhugaverdi
filmurin »Med disse hænder«,
kaffiborð og ymski.

Øll javnaðarhugað eru væl-
komin.

NEVNDIN